

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA UOKiK W POZNANIU

ul. Zielona 8, 61-851 Poznań
Tel. (0-61) 852-15-17, 852-77-50, Fax (0-61) 851-86-44
E-mail: poznan@uokik.gov.pl

Poznań, dnia 20 lipca 2010 r.

RPZ– 430/3/10/DW

DECYZJA nr RPZ 14/2010

Na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn.: Dz. U. z 2007 r., Nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy, po przeprowadzeniu z urzędu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej,

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

nakłada się na **„Świdnik Trade” Sp. z o.o. w Świdniku karę pieniężną** w wysokości 50 000,00 zł (słownie: pięćdziesięciu tysięcy złotych), co stanowi równowartość 12.170,78 euro (słownie: dwunastu tysięcy stu siedemdziesięciu euro 78/100) za udzielenie nieprawdziwych i wprowadzających w błąd informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów poprzez:

1. przesłanie w odpowiedzi na wezwania Prezesa Urzędu z 24.07.2009 r. oraz 07.09.2009 r., skierowane do „Świdnik Trade” Sp. z o.o. w Świdniku w toku postępowania antymonopolowego o sygn. RPZ–410/2/09/DW, kopii umowy dealerskiej nr 7/2009 z 18.09.2009 r. z Andrzejem Gruszkiewiczem, która w rzeczywistości została zawarta w dniu 25.02.2010 r.,
2. przesłanie w odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu z 30.10.2009 r., skierowane do „Świdnik Trade” Sp. z o.o. w Świdniku w toku postępowania wyjaśniającego o sygn. RPZ-400/51/09/DW, poświadczonej za zgodność z oryginałem kopii umowy dealerskiej nr 28/2007 zawartej w dniu 09.07.2007 r. z Martą Mazur, która odbiega swoją treścią od oryginału tej umowy.

Uzasadnienie

W dniu 11 marca 2010 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: „Prezes Urzędu”) wszczął postępowanie w sprawie nałożenia kary pieniężnej na „Świdnik Trade” Sp. z o.o. w Świdniku (dalej: „Świdnik Trade”) za udzielenie nieprawdziwych i wprowadzających w błąd informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (dalej: „u.o.k.k.”) poprzez:

1. przesłanie w odpowiedzi na wezwania Prezesa Urzędu z 24.07.2009 r. oraz 07.09.2009 r. skierowane do „Świdnik Trade” Sp. z o.o. w Świdniku w postępowaniu antymonopolowym RPZ – 410/2/09/DW, kopii umowy dealerskiej nr 7/2009 z 18.09.2009 r., która zgodnie z oświadczeniem strony umowy - Andrzeja Gruszkiewicza została zawarta po jej otrzymaniu w dniu 25.02.2010 r.,
2. przesłanie w odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu z 30.10.2009 r. skierowane do „Świdnik Trade” Sp. z o.o. w Świdniku, poświadczonej za zgodność z oryginałem kopii umowy nr 28/2007 zawartej w dniu 09.07.2007 r., która odbiega swoją treścią od oryginału przesłanego przez stronę tej umowy - Martę Mazur.

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, Świdnik Trade pismem z dnia 31.03.2010 r. wyjaśnił, iż dokonywał poprawek kosmetycznych umów dealerskich urealnijając koszty związane z dostawami na rzecz dealerów i korygował postanowienia tych umów. Wszelkie sprawy związane z umowami dealerskimi prowadziła (...), która złożyła wypowiedzenie i nie rozliczyła się z obowiązków służbowych polegających na przekazaniu wszystkich prowadzonych spraw. Strona podkreśliła, iż wszystkie informacje były przekazywane do Urzędu w dobrej wierze, przy założeniu, iż są to informacje aktualnie obowiązujące i rzeczywiste. Świdnik Trade zadeklarował, iż po otrzymaniu informacji od Prezesa Urzędu w trybie natychmiastowym podjęte zostaną działania wyjaśniające zaistniałe rozbieżności.

Pismem z dnia 7 lipca 2010 r., Prezes Urzędu zawiadomił stronę o zakończeniu postępowania oraz pouczył o prawie do zapoznania się z całością zebranego w sprawie materiału i prawie do złożenia dodatkowych wyjaśnień.

Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny:

„Świdnik Trade” Sp. z o.o. w Świdniku jest wpisana do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod nr 221708. Przedmiotem działalności spółki jest m.in. produkcja i dystrybucja lekkich przyczep samochodowych. W związku z powyższym Świdnik Trade ma status przedsiębiorcy zgodnie z art. 4 pkt 1 u.o.k.k., który stanowi, iż za przedsiębiorcę uważa się przede wszystkim przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 173, poz. 1807 ze zm.), czyli osobę fizyczną, osobę prawną, i jednostkę organizacyjną nie będącą osobą prawną wykonującą we własnym imieniu działalność gospodarczą.

W toku postępowania antymonopolowego w sprawie podejrzenia zawarcia porozumienia ograniczającego konkurencję zawartego pomiędzy Knott Sp. z o.o. w Zdziechowicach oraz jej dystrybutorami (sygn. RPZ-410/2/09/DW) Prezes Urzędu wezwał dystrybutorów Knott m.in. do udzielenia informacji o innych niż Knott producentach akcesoriów do przyczep, z którymi dany dystrybutor współpracuje. W odpowiedzi na wezwanie, Leszek Nowacki prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą „Przyczepy Nowacki” w Białych Błotach, przesłał pismem z dnia 30.06.2009 r. m.in. kopię umowy dealerskiej nr 1/2006 zawartej z Świdnik Trade. Przesłana przez Leszka Nowackiego kopia umowy dealerskiej nr 1/2006 z dnia 30.08.2006 r. zawiera m.in. następujące postanowienie § 5 ust. 1:

„Dealer zobowiązuje się do prowadzenia sprzedaży towarów po cenach detalicznych określonych przez Świdnik Trade. Jednocześnie Świdnik Trade zobowiązuje się do informowania Dealera o zmianach cen, na co najmniej siedem dni przed wejściem ich w życie oraz do dostarczenia Dealerowi aktualnego cennika wyrobów Świdnik Trade.”

(akta postępowania w sprawie nałożenia kary – k. 4-9)

Pismem z dnia 24.07.2009 r. Prezes Urzędu wezwał Świdnik Trade do udzielenia informacji oraz nadesłania dokumentów, w tym m.in. przesłania kopii wszystkich aktualnie obowiązujących umów dystrybucji. Świdnik Trade pismem z dnia 04.08.2009 r. udzielił odpowiedzi na wezwanie, jednakże nie przesłał kopii umów zawartych z dystrybutorami. W związku z powyższym, Prezes Urzędu ponownie wezwał Świdnik Trade o nadesłanie kopii ww. umów. Ponowne wezwanie zostało przez przedsiębiorcę odebrane w dniu 10.09.2009 r.

(akta postępowania w sprawie nałożenia kary – k. 10-12)

W dniu 18.09.2009 r. do Delegatury UOKiK w Poznaniu wpłynął faks Świdnik Trade z dnia 15.09.2009 r., w którym przedsiębiorca poinformował, iż: *„ze względu na wyjazd zagraniczny osoby zajmującej się w naszej spółce gromadzeniem i przechowywaniem umów z kontrahentami, nie jesteśmy w stanie uczynić w terminie żądanie Państwa wezwaniu z dnia 7 września 2009 r. (doręzonego nam dnia 10 września 2009 r.). Jednocześnie informujemy, że wezwanie zobowiązujemy się wykonać do dnia 22 września 2009 r. – tj. niezwłocznie po powrocie w/w osoby z zagranicy. Jednocześnie chcielibyśmy przeprosić za utrudnienia związane z opóźnieniem”*

(akta postępowania w sprawie nałożenia kary – k. 13)

W dniu 22.09.2009 r. Świdnik Trade wysłał do Delegatury UOKiK w Poznaniu, bez pisma przewodniego, kopie umów dealerskich o numerach: **1/2009** (z dnia 03.09.2009 r. zawarta z Martą Mazur „Mettic” w Zakrzówku); **6/2009** (z dnia 17.09.2009 r. zawarta z Robertem Zielonką „Motomaster Centrum Motorowe” w Karniowicach); **7/2009** (z dnia 18.09.2009 r. zawarta z Andrzejem Gruszkiewiczem „ZPHU Delfin” w Końskim); **8/2009** (z dnia 18.09.2009 r. zawarta z Przemysławem Wojtasińskim w Poznaniu); **9/2009** (z dnia 18.09.2009 r. zawarta z Tomaszem Nuckowskim „TNGROUP” w Sandomierzu); **10/2009** (z dnia 10.09.2009 r. zawarta z Waławem Deja „FHU Auto-Mont” w Krakowie); **11/2009** (z dnia 17.09.2009 r. zawarta z „Polmokat” Sp. z o.o. w Kartuzach); **12/2009** (z dnia 16.09.2009 r. zawarta z Tadeuszem Urbańcem „PHU TADEO” w Bielsko Białej); **48/2008** (z dnia 14.02.2008 r. zawarta z Zbigniewem Zagdańskim „Sejer Auto Serwis” ze Świdnika) oraz dwie umowy ramowe o długoterminowej współpracy (z dnia 01.05.2009 zawarta z „Business Consulting Group” Sp. z o.o. w Poznaniu oraz z dnia 24.10.2007 r. zawarta z „Castorama Polska” Sp. z o.o. w Warszawie).

Jedną z przesłanych umów dealerskich była umowa nr 7/2009 z dnia 18.09.2009 r. zawarta pomiędzy Świdnik Trade a Andrzejem Gruszkiewiczem. Na przesłanej przez Świdnik Trade kopii ww. umowy znajduje się podpis Andrzeja Gruszkiewicza.

(akta postępowania w sprawie nałożenia kary – k. 14-79)

W związku z powstałymi wątpliwościami, dotyczącymi działania Świdnik Trade, Prezes Urzędu wszczął w dniu 30.10.2009 r. postępowanie wyjaśniające w sprawie zgodności działań Świdnik Trade z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (sygn. RPZ-400/51/09/DW) oraz skierował wezwanie do Spółki.

W odpowiedzi na wezwanie, Świdnik Trade pismem z dnia 18.11.2009 r. przesłał m.in. nie przekazane wcześniej umowy dealerskie o numerach: **2/2009** (z dnia 11.09.2009 r. zawarta z Pawłem Drobniak „PHPU ABI” w Krakowie); **3/2009** (z dnia 14.09.2009 r. zawarta z „PHU Autousługa” T.Kaczmarek, J.Pawlak s.c.); **4/2009** (z dnia 16.09.2009 r. zawarta z Grzegorzem Haniaczyk „Hani” we Włocławku); **5/2009** (z dnia 16.09.2009 r. zawarta z Bożeną Muskalską „Fhu Auto-Radio Centrum w Częstochowie) oraz **13/2009** (z dnia 22.09.2009 r. zawarta z B. Nakwaski i Spółka s.c. w Warszawie).

Świdnik Trade przesłał także kopie umów poprzedzających obowiązujących umów dealerskich o numerach: **1/2006** (z dnia 30.08.2006 r. zawarta z Leszkiem Nowackim, rozwiązana na mocy porozumienia z 28.08.2009 r.); **28/2007** (z dnia 09.07.2007 r. zawarta z Martą Mazur „Mettic” w Zakrzówku); **2/09/2006** (z dnia 29.09.2006 r. zawarta z Grzegorzem Haniaczyk „Hani” we Włocławku); **32/2007** (z dnia 20.08.2007 r. zawarta z Bożeną Muskalską „Fhu Auto-Radio Centrum w Częstochowie); **59/2008** (z dnia 01.09.2008 r. zawarta z Robertem Zielonka „Motomaster Centrum Motorowe” w Dulowej); **35/2007** (z dnia 07.09.2007 r. zawarta z Andrzejem Gruszkiewiczem „ZPHU Delfin” w Końskim); **31/2007** (z dnia 20.07.2007 r. zawarta z Przemysławem Wojtasińskim w Poznaniu); **37/2007** (z dnia 20.09.2007 r. zawarta z Tomaszem Nuckowskim „TNGROUP” w Sandomierzu); **9/2007** (z dnia 11.01.2007 r. zawarta z Polmokat” Sp. z o.o. w Kartuzach); **5/2007** (z dnia 26.04.2007 r. zawarta z Tadeuszem Urbańcem „PHU TADEO” w Bielsko Białej).

Wśród przesłanych dokumentów znajdowało się zawarte w dniu 28.08.2009 r. z Leszkiem Nowackim porozumienie w sprawie rozwiązania umowy dealerskiej z dnia 30.08.2006 r. oraz poświadczona za zgodność z oryginałem kopia umowy dealerskiej nr 28/2007 z dnia 09.07.2007 r. zawarta pomiędzy Świdnik Trade a Martą Mazur prowadzącą działalność pod nazwą „Mettic” w Zakrzówku.

(akta postępowania wyjaśniającego – k.4-22)

Spółka oświadczyła, iż nie zostały one przesłane w dniu 22.09.2009 r. ponieważ do tego dnia nie dotarły do Świdnik Trade. Wyjaśniając opóźnienie w przekazaniu kopii umów Świdnik Trade podał, iż osobą, której wyjazd uniemożliwił udzielenie odpowiedzi w terminie była (...)zatrudniona na stanowisku specjalisty do spraw prawnych i personalnych. Osoba ta zajmowała się katalogowaniem i przechowywaniem wszelkich umów Świdnik Trade. Podczas nieobecności (...) inni pracownicy nie mogli odnaleźć zawartych umów (a przynajmniej stwierdzić, czy są to wszystkie zawarte umowy). Wyjazd tej osoby nie był natomiast przeszkodą w zawieraniu nowych umów, które przygotowano i przesłano kontrahentom wcześniej, bądź też przygotowywano je i podpisywano na bieżąco, czym zajmują się inni pracownicy Świdnik Trade.

W toku postępowania wyjaśniającego Prezes Urzędu zwrócił się także bezpośrednio do dystrybutorów z wezwaniem o przesłanie aktualnej i poprzednio obowiązującej umowy dealerskiej zawartej ze Świdnik Trade.

„Polmokat” Sp. z o.o. w Kartuzach wyjaśniła pismem z dnia 30.11.2009 r., iż aktualnie obowiązuje umowa z Świdnik Trade nr 9/2007 z 11.01.2007 r., natomiast wcześniejsza umowa nr 6/2003 r. jest przechowywana jedynie ze względu na gwarancje wekslowe.

(akta postępowania wyjaśniającego - k. 147-161)

W odpowiedzi na kolejne wezwanie Prezesa Urzędu, „Polmokat” Sp. z o.o. w Kartuzach potwierdziła, iż nie posiada innych umów niż przesłane pismem z dnia 30.11.2009 r., a obecnie

obowiązująca jest umowa nr 9/2007 z 11.01.2007 r.

(akta postępowania wyjaśniającego – k. 247)

W odpowiedzi na wezwanie Prezes Urzędu, informujące o przesłaniu przez Świdnik Trade kopii umowy zawartej z „Polmokart” Sp. z o.o. w 2009 r., przedsiębiorca pismem z dnia 03.03.2010 r. wyjaśnił, iż nie posiada innych umów niż wcześniej przesłane do Delegatury UOKiK w Poznaniu. Po otrzymaniu wezwania, przedsiębiorca zadzwonił do Świdnik Trade, w związku z czym przypomniał sobie następujące fakty. W sierpniu/wrzeźniu 2009 r. otrzymał czyste umowy do podpisania jednostronnie. Umowy nie były podpisane przez Świdnik Trade. Ponieważ nie stwierdzono w nich żadnych różnic w porównaniu do poprzednich nie zostały one podpisane. Po ok. 10-15 dniach Świdnik Trade zwrócił się telefonicznie o zwrot umów i wyjaśnił, że zmiana w nowej umowie odbyła się z korzyścią dla odbiorcy, dlatego „Polmokart” Sp. z o.o. podpisała umowę jednostronnie i przekazała do Świdnik Trade. Producent nie przekazał z powrotem podpisanej przez siebie umowy.

(akta postępowania wyjaśniającego – k. 266)

Pismem z dnia 03.12.2009 r. Andrzej Gruszkiewicz prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą „ZPHU Delfin” w Końskim wyjaśnił, iż posiada tylko jedną umowę z Świdnik Trade - umowę dealerską nr 35/2007 z 07.09.2007 r.

(akta postępowania wyjaśniającego – k.203-208)

W odpowiedzi na kolejne wezwanie Prezesa Urzędu, Andrzej Gruszkiewicz potwierdził, iż jedyną i aktualnie obowiązującą umową ze Świdnik Trade jest umowa nr 35/2007 i nie były zawierane inne umowy z tym producentem.

(akta postępowania wyjaśniającego – k. 249)

W odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu, informujące o przesłaniu przez Świdnik Trade kopii umowy zawartej z Andrzejem Gruszkiewiczem w 2009 r., przedsiębiorca pismem z dnia 27.02.2010 r. wyjaśnił co następuje:

„W odpowiedzi na pismo z dnia 15.02.2010 informuję, że w dniu 25.02.2010 r. dotarła do mnie przesyłką kurierską umowa nr 7/2009 z firmy Świdnik Trade, po podpisaniu jej przesyłam Państwu kserokopię tej umowy. Wyjaśniam również, że jesienią 2009 był u mnie przedstawiciel Świdnik Trade, rozmawialiśmy o sprzedaży, terminach realizacji zamówień i innych problemach. Pamiętam, że coś mu podpisywałem, ale nie jestem pewien co to było, niemniej wydaje mi się, że to była jego delegacja. To wszystko co mogę wyjaśnić w tej sprawie.”

(akta postępowania wyjaśniającego – k. 257)

Pismem z dnia 01.12.2009 r. Marta Mazur prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą „Mettic” w Zakrzówku przesyłała oryginał umowy dealerskiej nr 1/2009 z 03.09.2009 r. oraz oryginał poprzedniej umowy dealerskiej nr 28/2007 z 09.07.2007 r.

(akta postępowania wyjaśniającego – k. 217-230)

Oryginał umowy dealerskiej nr 28/2007 z 09.07.2007 r. zawartej pomiędzy Świdnik Trade a Martą Mazur zawiera § 5 ust. 1 o następującej treści:

„Dealer zobowiązuje się do prowadzenia sprzedaży towarów po cenach detalicznych określonych przez Świdnik Trade. Jednocześnie Świdnik Trade zobowiązuje się do informowania Dealera o zmianach cen, na co najmniej siedem dni przed wejściem ich w życie oraz do dostarczenia Dealerowi aktualnego cennika wyrobów Świdnik Trade.”

(akta postępowania wyjaśniającego – k. 228)

Natomiast przesłana przez Świdnik Trade w dniu 18.11.2009 r. i poświadczona za zgodność z oryginałem kopia umowy pomiędzy Świdnik Trade a Martą Mazur nr 28/2007 z 09.07.2007 r. zawiera § 5 ust. 1 o następującej treści:

„Dealer będzie dokonywał zakupów wyrobów Świdnik Trade po cenach wskazanych w przekazanym mu i aktualnym „cenniku detalicznym” pomniejszonych o przysługujący mu rabat, uzależniony od wysokości obrotów osiągniętych w poprzednim roku kalendarzowym.”

(akta postępowania wyjaśniającego – k. 20)

Pismem z dnia 14.12.2009 r Tomasz Nuckowski prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą „TNGROUP” w Sandomierzu oraz Robert Zielonka prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą „Motomaster Centrum Motorowe” w Karniowicach pismem z dnia 04.12.2009 r. wyjaśnili, iż podpisanie nowej umowy z Świdnik Trade we wrześniu 2009 r. wynikało ze zmiany § 4 pkt 3 umowy dealerskiej, przewidującego korzystniejsze dla dystrybutorów warunki ponoszenia przez Świdnik Trade kosztów transportu.

(akta postępowania wyjaśniającego - k. 163, 178)

Postępowanie wyjaśniające zostało zamknięte postanowieniem z dnia 11.03.2010 r. Tego samego dnia Prezes Urzędu wszczął postępowanie w sprawie nałożenia na Świdnik Trade kary pieniężnej za udzielenie nieprawdziwych i wprowadzających w błąd informacji (sygn. RPZ-430/3/10/DW).

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, Świdnik Trade pismem z dnia 31.03.2010 r. wyjaśnił, iż Świdnik Trade dokonywał poprawek kosmetycznych umów dealerskich urealnając koszty związane z dostawami na rzecz dealerów i korygował postanowienia tych umów. Wszelkie sprawy związane z umowami dealerskimi prowadziła (...), która złożyła wypowiedzenie i nie rozliczyła się z obowiązków służbowych polegających na przekazaniu wszystkich prowadzonych spraw Świdnik Trade.

(akta postępowania w sprawie nałożenia kary – k. 86).

W odpowiedzi na prośbę Prezesa Urzędu o udzielenie informacji, (...) pismem z dnia 21.04.2010 r. wyjaśniła, iż do dnia 23.02.2010 r. była zatrudniona w Świdnik Trade na stanowisku specjalisty ds. personalnych i prawnych. Negocjowaniem, zawieraniem, ewidencjonowaniem i zmianą umów dealerskich, a także ich przechowywaniem zajmował się dział handlowy Świdnik Trade, którego pracownikiem (...) nigdy nie była. Na polecenie Zarządu Świdnik Trade, jesienią 2009 r. (...) wykonała kopie umów dealerskich oraz dostarczyła do Kancelarii Adwokackiej, która przygotowała odpowiedź na wezwanie Prezesa Urzędu. Po sporządzeniu odpowiedzi segregator z oryginałami umów został odebrany i zwrócony do Spółki.

(akta postępowania w sprawie nałożenia kary – k. 95)

Prezes Urzędu zważył co następuje:

Stosownie do art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. 2007, nr 50, poz. 331 ze zm., dalej: „u.o.k.k.”) na przedsiębiorcach ciąży obowiązek przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu. Zgodnie natomiast z art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten chociażby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych

przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 12 ust. 3, art. 19 ust. 3 lub art. 50 ww. ustawy bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.

Obowiązek udzielenia informacji powstaje po stronie przedsiębiorcy, gdy żądanie skierowane przez Prezesa Urzędu spełnia wymagania określone w art. 50 ust. 2 u.o.k.k., a zatem zawiera wskazanie zakresu żądanych informacji, celu żądania, terminu udzielenia informacji oraz pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd. (wyrok Sądu Najwyższego z 7 kwietnia 2004 r. sygn. akt III SK 31/04, OSNP 2005 nr 4, poz. 60).

Kierowane do Przedsiębiorcy wezwania (z dnia 24.07.2009 r., 07.09.2009 r. oraz 30.10.2009 r.) z zawierały wszystkie ww. elementy, dlatego po stronie przedsiębiorcy powstał prawny obowiązek udzielenia odpowiedzi na skierowane do niego wezwania. Wezwania określały zakres żądanych informacji poprzez odniesienie do aktualnych lub poprzednio obowiązujących umów dealerskich zawartych z dystrybutorami, wezwania wskazywały one cel skierowanego żądania, termin udzielenia odpowiedzi oraz pouczenie o skutkach prawnych nie udzielenia odpowiedzi lub udzielenia informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd. Przedsiębiorca był zatem zobowiązany do nadesłania wskazanych w wezwaniach kopii umów dealerskich na żądanie Prezesa Urzędu, do którego należy ocena, czy żądane materiały są wystarczające do realizacji jego ustawowych zadań (wyrok Sądu Antymonopolowego z 16 grudnia 1998 r., sygn. akt XVII Ama 62/98, Wokanda 2000, nr 4, s. 52).

Kara pieniężna za naruszenie obowiązku udzielenia informacji na wezwanie Prezes Urzędu dotyczy także sytuacji, gdy żądana informacja została udzielona z opóźnieniem (wyrok Sądu Najwyższego z 7 kwietnia 2004 r. sygn. akt III SK 31/04, OSNP 2005 nr 4, poz. 60). Podkreślić należy, iż pismem z dnia 24.07.2009 r. Prezes Urzędu wezwał Świdnik Trade do nadesłania w terminie 14 dni od daty otrzymania pisma kopii wszystkich aktualnie obowiązujących umów dealerskich. Świdnik Trade nie wykonał ciążącego na nim obowiązku, dlatego Prezes Urzędu ponowił wezwanie w dniu 07.09.2009 r. Także w odpowiedzi na to wezwanie, mimo przedłużenia terminu związanego z rzekomym wyjazdem zagranicznym osoby zajmującej się rzekomo przechowywaniem umów, Świdnik Trade nie przesłał wszystkich aktualnych umów dealerskich.

Zauważyć należy, iż skoro jak twierdzi Świdnik Trade część umów zawieranych we wrześniu 2009 r. jeszcze do niego nie spłynęła (umowy dealerskie o numerach 2-5/2009 i 13/2009), to powinien przesłać aktualnie obowiązujące umowy zawarte z tymi podmiotami. Świdnik Trade nie przesłał na pierwsze dwa wezwania Prezesa Urzędu obowiązujących do września 2009 r. umów dealerskich o numerach: **2/09/2006** (z dnia 29.09.2006 r. zawarta z Grzegorzem Haniaczyk „Hani” we Włocławku); **32/2007** (z dnia 20.08.2007 r. zawarta z Bożeną Muskalską „Fhu Auto-Radio Centrum w Częstochowie). Informacje o współpracy z ww. podmiotami Świdnik Trade przesłał zatem dopiero w odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu z 30.10.2009 r.

W konsekwencji, przy analizie wszystkich okoliczności niniejszej sprawy nie sposób pominąć faktu, iż Świdnik Trade nie udzielił pełnych odpowiedzi na wezwania z dnia 24.07.2009 r. oraz 07.09.2009 r. i w okresie po otrzymaniu niniejszych wezwań dokonywane były zmiany umów dealerskich objętych wezwaniem Prezesa Urzędu.

W ocenie Prezesa Urzędu, Świdnik Trade w odpowiedzi na wezwania z dnia 24.07.2009 r., 07.09.2009 r. oraz 30.10.2009 r. udzielił nieprawdziwych i wprowadzających w błąd informacji. Przesłana przez Świdnik Trade pismem z dnia 22.09.2009 r. kopia umowy z Andrzejem Gruszkiewiczem nr 7/2009 z dnia 18.09.2009 r. została bowiem w rzeczywistości zawarta

dopiero w dniu 25.02.2010 r. W dniu udzielenia odpowiedzi na wezwanie wskazana umowa nie została zatem podpisana przez dealera, który oświadczył dwukrotnie, iż obowiązuje umowa dealerska z Świdnik Trade zawarta w 2007 r. Dopiero po kolejnych wezwaniach Prezesa Urzędu dealer otrzymał od Świdnik Trade umowę nr 7/2009, którą podpisał i przesłał do Delegatury UOKiK w Poznaniu. W konsekwencji należy zatem przyjąć, iż przesłana przez Świdnik Trade w dniu 22.09.2009 r. umowa nr 7/2009 z dnia 18.09.2009 r. z Andrzejem Gruszkiewiczem nie była kopią aktualnej, obowiązującej umowy dealerskiej, a jedynie jej projektem. Świdnik Trade udzielił zatem w odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu nieprawdziwych informacji, które dodatkowo wprowadzały w błąd co do stanu faktycznego w sprawie.

Przesłana przez Świdnik Trade w dniu 18.11.2009 r. i poświadczona za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika Świdnik Trade umowa dealerska zawarta z Martą Mazur nr 28/2007 z dnia 09.07.2007 r. różni się istotnie w swojej treści (§ 5 ust. 1) od oryginału tej samej umowy przesłanego przez dealera. W ocenie Prezesa Urzędu, udzielając odpowiedzi na wezwanie z dnia 30.10.2009 r., Świdnik Trade przesłał zatem kopię nieprawdziwego i nieautentycznego dokumentu, a w konsekwencji udzielił nieprawdziwych i wprowadzających w błąd informacji.

Oryginał umowy dealerskiej nr 28/2007 z 09.07.2007 r. zawartej pomiędzy Świdnik Trade a Martą Mazur zawiera § 5 ust. 1 o następującej treści:

„Dealer zobowiązuje się do prowadzenia sprzedaży towarów po cenach detalicznych określonych przez Świdnik Trade. Jednocześnie Świdnik Trade zobowiązuje się do informowania Dealera o zmianach cen, na co najmniej siedem dni przed wejściem ich w życie oraz do dostarczenia Dealerowi aktualnego cennika wyrobów Świdnik Trade.”

(akta postępowania wyjaśniającego – k. 228)

Natomiast przesłana przez Świdnik Trade w dniu 18.11.2009 r. i poświadczona za zgodność z oryginałem kopia umowy pomiędzy Świdnik Trade a Martą Mazur nr 28/2007 z 09.07.2007 r. zawiera § 5 ust. 1 o następującej treści:

„Dealer będzie dokonywał zakupów wyrobów Świdnik Trade po cenach wskazanych w przekazanym mu i aktualnym „cenniku detalicznym” pomniejszonych o przysługujący mu rabat, uzależniony od wysokości obrotów osiągniętych w poprzednim roku kalendarzowym.”

(akta postępowania wyjaśniającego – k. 20)

Mając na uwadze wszystkie okoliczności niniejszej sprawy, w ocenie Prezesa Urzędu zachowanie Świdnik Trade, miało na celu ukrycie faktu występowania w umowach dealerskich postanowienia, które mogło być uznane za dowód zawarcia przez strony porozumienia ograniczającego konkurencję w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 1 u.o.k.k. - porozumienia polegającego na ustalaniu sztywnych cen odsprzedaży produktów Świdnik Trade. O umyślnym charakterze działania Świdnik Trade świadczą następujące okoliczności.

Po pierwsze, postanowienie § 5 ust. 1 zawierające zobowiązanie do stosowania przez dealera sztywnych cen odsprzedaży ustalonych przez Świdnik Trade występuje w kopii umowy przekazanej przez Leszka Nowackiego w toku postępowania antymonopolowego sygn. RPZ-410/2/09/DW. Strony tej umowy przekazały później Prezesowi Urzędu porozumienie dotyczące rozwiązania umowy z dnia 28.08.2009 r. Data rozwiązania umowy poprzedza datę skierowania przez Prezesa Urzędu pierwszego wezwania do Świdnik Trade. Podkreślić należy, iż Świdnik Trade miał świadomość, iż pierwsze wezwanie zostało skierowane w toku ww. postępowania antymonopolowego, mógł zatem podejrzewać, że Prezes Urzędu może być w posiadaniu umowy zawartej pomiędzy Świdnik Trade a Leszkiem Nowackim.

Po drugie, oryginał umowy dealerskiej nr 28/2007 z dnia 09.07.2007 r. zawartej pomiędzy

Świdnik Trade a Martą Mazur zawiera postanowienie § 5 ust. 1 tożsame z umową zawartą w 2006 r. z Leszkiem Nowackim i które to postanowienie mogło być uznane za dowód zawarcia porozumienia ograniczającego konkurencję. Przesłana przez Świdnik Trade i poświadczona przez jej pełnomocnika za zgodność z oryginałem kopia umowy dealerskiej zawartej z Martą Mazur (o tym samym numerze i z tego samego dnia) zawiera jednakże inne brzmienie § 5 ust. 1, które już nie budzi wątpliwości co do zgodności z prawem ochrony konkurencji. Dokonana zmiana oryginalnego dokumentu i przesłanie nieautentycznej kopii miała, w ocenie Prezesa Urzędu, na celu ukrycie prawdziwego brzmienia § 5 ust. 1 umowy dealerskiej.

Po trzecie zważyć należy, iż wątpliwości budzi sposób uzasadnienia przez Świdnik Trade opóźnienia w przekazaniu kopii umów dealerskich zawartego w faksie z dnia 15.09.2009 r. Umowy dealerskie zawierane były w wrześniu 2009 r. w okresie od dnia otrzymania wezwania Prezes Urzędu do dnia udzielenia odpowiedzi na to wezwanie. Wątpliwości budzi twierdzenie, iż opóźnienie w udzieleniu odpowiedzi wynikało z wyjazdu zagranicznego (...), która według Świdnik Trade zajmowała się ich przechowywaniem, tym bardziej, że (...) oświadczyła, iż należało to do kompetencji działu handlowego, którego pracownikiem nigdy nie była. Ponadto, zgodnie z doświadczeniem życiowym, wydaje się nieracjonalne, aby zmiana dwóch liczb w § 4 ust. 3 umów dealerskich uzasadniała podpisywania z dealerami nowej, kilkustronicowej umowy o współpracy. Do wprowadzenia tak niewielkich zmian w dotychczasowej umowie wystarczyłoby bowiem sporządzenie krótkiego aneksu. Podkreślić należy, iż umowy dealerskie poprzedzające umowy z 2009 r. były zawarte na czas nieokreślony, dlatego nie istniała konieczność zawierania nowych umów z dystrybutorami przez Świdnik Trade.

Po czwarte, podpisywanie umów dealerskich we wrześniu 2009 r. odbywało się w pośpiechu, a jeden z dealerów oświadczył, iż nie był świadomy ich celu i zignorował przesłany i nie podpisany przez Świdnik Trade nowy wzór umowy. Dopiero po kilku dniach Świdnik Trade zwrócił się o zwrot umowy i poinformował jakie zawiera ona zmiany i że są one korzystne dla dystrybutora.

W ocenie Prezesa Urzędu, powyższe okoliczności wskazują na cel, jakim kierował się Świdnik Trade udzielając Prezesowi Urzędu nieprawdziwych i wprowadzających w błąd informacji, a którym było ukrycie faktycznego brzmienia aktualnych umów o współpracy, które mogły budzić uzasadnione wątpliwości co do zgodności z prawem ochrony konkurencji.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa Urzędu w związku z nieudzieleniem informacji lub udzieleniem informacji nieprawdziwych i wprowadzających w błąd mają zarówno charakter represyjny (nakładane są za naruszenie ustawowego obowiązku udzielania prawdziwych informacji na żądanie Prezesa Urzędu) jak i prewencyjny (mają zapobiegać podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcać do naruszania prawa). Samo zagrożenie karą pieniężną, czyli potencjalna możliwość nałożenia kary przez Prezesa Urzędu nadaje im charakter dyscyplinujący. W interesie publicznym leży zapobieganie sytuacjom, w których przedsiębiorcy poprzez nieudzielenie informacji lub udzielenie informacji nieprawdziwych uniemożliwiają realizację zadań ustawowych Prezesa Urzędu.

Zgodnie z art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro za naruszenia proceduralne. Nałożenie kary na podstawie tego przepisu odbywa się w trybie uznania administracyjnego, co oznacza, że o ich wysokości decyduje w konkretnej sprawie Prezes Urzędu w oparciu m.in. o kryteria wskazane w art. 111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Stosownie do tego uregulowania przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz

okoliczności obecnego i uprzedniego naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Ustalając wysokość kary dla przedsiębiorcy Prezes Urzędu wziął przede wszystkim pod uwagę stopień jego zawinienia. Spółka w odpowiedzi na wezwania Prezesa Urzędu (kierowane w toku postępowania antymonopolowego o sygn. RPZ-410/2/09/DW jak i wyjaśniającego o sygn. RPZ-400/51/09/DW) udzieliła nieprawdziwych i wprowadzających w błąd informacji. Zachowanie Spółki polegające na manipulowaniu przekazywanymi informacjami należy zatem uznać za działanie szczególnie naganne, mające cechy winy umyślnej, ukierunkowane na ukrycie faktu zawarcia porozumienia ograniczającego konkurencję. Przesłanie przez Świdnik Trade poświadczony za zgodność z oryginałem kopii umowy dealerskiej z dnia 09.07.2007 r. zawartej z Martą Mazur, odbiegającej istotnie w swojej treści od oryginału tej umowy uzasadnia przypuszczenie, iż bliżej nieokreślone osoby dopuściły się czynu zabronionego na mocy art. 270 § 1 Kodeksu karnego, polegającego na przerobieniu lub podrobieniu dokumentu celem użycia go za autentyczny. W związku z powyższym, Prezes Urzędu uznał za nieodzowne zawiadomienie o tym fakcie organów ścigania.

Nakładając karę pieniężną za naruszenie obowiązku udzielania prawdziwych i niewprowadzających w błąd informacji na wezwanie Prezesa Urzędu należy także wziąć pod uwagę fakt, iż naruszenie przez przedsiębiorcę ww. obowiązku może utrudniać, czy wręcz uniemożliwiać realizowanie zadań przypisanych Prezesowi Urzędu jako centralnemu organowi administracji rządowej. Jednym z podstawowych zadań Prezesa Urzędu jest zwalczanie praktyk ograniczających konkurencję, w tym porozumień ograniczających konkurencję. Za naruszenie zakazu zawierania ww. porozumień Prezes Urzędu może na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 1 u.o.k.k. nałożyć na przedsiębiorcę karę w wysokości do 10% przychodu.

W związku z powyższym kary nakładane za naruszenie obowiązku udzielania prawdziwych i wprowadzających w błąd informacji muszą stanowić dla przedsiębiorców wystarczającą dolegliwość, a w konsekwencji zapewniać skutek przede wszystkim prewencyjny i umożliwiać realizację ustawowych zadań Prezesa Urzędu. Podkreślić należy, iż maksymalna wysokość kary za naruszenie obowiązku udzielania prawdziwych i niewprowadzających w błąd informacji na wezwanie Prezesa Urzędu została przez ustawodawcę określona jako równowartość 50.000.000 euro.

Okoliczności niniejszej sprawy mogą świadczyć w ocenie Prezesa Urzędu o tym, iż poprzez swoje działania Świdnik Trade zmierzał do uniemożliwienia Prezesowi Urzędu wykrycia faktu zawarcia porozumienia ograniczającego konkurencję, czyli realizacji jednego z jego podstawowych działań. W związku z powyższym wysokość nałożonej kary, przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności sprawy musi uwzględniać przede wszystkim istotną wagę udzielonych przez Świdnik Trade nieprawdziwych informacji dla realizacji ustawowych zadań Prezesa Urzędu.

W tym kontekście nie można w żaden sposób traktować jako okoliczności łagodzącej faktu, że jest to pierwsze naruszenie przepisów przedmiotowej ustawy przez Świdnik Trade. Dlatego też Prezes Urzędu uznał, iż należy położyć nacisk na rolę represyjną oraz prewencyjną nakładanej kary. Przede wszystkim jednakże, nałożona na przedsiębiorcę kara pieniężna powinna spełniać funkcję represyjną i stanowić wyraźny sygnał dla strony postępowania oraz innych przedsiębiorców, że nie jest dopuszczalne przekazywanie w odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu nieprawdziwych i wprowadzających w błąd informacji.

W roku 2009 Świdnik Trade osiągnął przychód w wysokości (...) zł, natomiast w rozliczeniu rocznym prowadzona działalność przyniosła stratę w wysokości (...) zł. Mając jednakże na uwadze okoliczności naruszenia przepisów ustawy, wagę tego naruszenia oraz stopień zawinienia przedsiębiorcy, Prezes Urzędu postanowił nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 50.000,00 zł (słownie: pięćdziesięciu tysięcy złotych), co stanowi

równowartość 12.170,78 euro (słownie: dwanaście tysięcy sto siedemdziesiąt euro 78/100). Wartość euro została przeliczona na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu 31 grudnia 2009 r., zgodnie z którym kurs euro wynosił 4,1082 zł. Stosownie bowiem do art. 5 u.o.k.k. wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez NBP w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok zgłoszenia zamiaru koncentracji lub nałożenia kary.

W ocenie Prezesa Urzędu wymierzona kara pieniężna jest adekwatna do stopnia zawinienia, zaś jej wysokość jest na tyle dolegliwa dla Przedsiębiorcy, że skutecznie zapobiegnie naruszeniom ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przez ten podmiot w przyszłości. Nałożona kara spełnia równocześnie funkcję prewencji ogólnej, zniechęcając innych przedsiębiorców do naruszania prawa.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie: NBP O/O Warszawa 51 1010 10100078 7822 31000 000.

Stosownie do art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatura w Poznaniu.

z upoważnienia
Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Jarosław Krüger
Dyrektor Delegatury w Poznaniu

Otrzymuje:
Świdnik Trade Sp. z o.o.
Al. Lotników Polskich 1
21-045 Świdnik